

AGRAÏMENT DE VICENT DOMINGO

En nom de la nostra família, del meu germà Rafa i del meu, moltes gràcies, Dolors i Avel·lí, i moltes gràcies a l'Associació Josep Climent per pensar en el nostre estimat avi matern, Domingo Vilar Climent, com a homenatjat en est acte.

Va ser una grata sorpresa quan em vau informar que havíeu pensat fer-li aquest emotiu i sincer homenatge. Del nostre avi, en sabíem ben poc ... molt poc: que va ser espartenyer i poca cosa més, perquè la seua dona i les seues filles no volien mai parlar-ne per no recordar el que per a elles va ser una tragèdia. A nosaltres, el fet que fóra afusellat tan jove ens va impedir conèixer-lo i gaudir-lo com a avi. El meu germà i jo sabem que, junt amb la seua dona, Teresa, i les seues filles Teresita i Angelita, va haver de fugir de Castelló a València, per refugiar-se a casa d'uns familiars, evitant possibles represàlies. Finalitzada la guerra civil que enfrontava espanyols, van tornar a Castelló ... sens dubte passa prompte, ja que va ser detingut, jutjat i condemnat a mort ... tot i les moltes persones que van parlar a favor seu i en la seua defensa, ja que no recaïa sobre ell cap delictes de sant. La tragèdia es va materialitzar el 30 de juliol de 1940.

Ens consta que Domingo va viure fent el bé a altres persones perquè, per damunt de la seua ideologia política, estava la seua bondat i humanitat, protegint, entre altres, el sacerdot Mn. Francisco Alegre Montañés. Sens dubte, el seu cas és un dels milers que es van donar en aquells anys, on l'odi va prevaldre sobre la raó, i que ens fa reflexionar: ... com és possible que veïns, companys de treball ... se denunciaren els uns als altres, de l'un i de l'altre bàndol ... Foren jutjats i condemnats molts d'ells a mort! Com és possible que l'odi vencés la raó?... doncs així va passar ... I és responsabilitat de tots que no torne a passar.

La nostra meta, com a essers humans, és ser feliços ..., i, per a aconseguir-ho, la millor manera és tractar de fer el bé als que ens rodegen, com va fer el nostre avi. Sens dubte l'estima, que és la base de la nostra fe, és el que ha d'evitar que es torne a repetir tragèdies com aquesta.

De nou, molts gràcies a l'Associació Josep Climent per la labor que realitzeu en reconeixement de persones de Castelló pels seus valors cívics i humans. És important que, en esta societat tan deshumanitzada i materialista en què vivim, hi haja entitats com la vostra que realcen fets com el que hui recordem.

Finalitze amb unes cites. Ciceró: 'L'ajuda mútua és la clau de la civilització'. I *Hebreus* 13, 16: 'I no vos oblideu de fer el bé i de compartiu allò que teniu: aquests són els sacrificis que agraden a Déu'. I ara el papa Francesc ha publicat l'encíclica *Fratelli tutti*, que és un compendi sobre la fraternitat i l'amistat que ha de servir de guia a la nostra societat.

Estic segur que el meu avi, des del cel, ens està mirant amb un somriure. Moltes gràcies!

VICENT DOMINGO NEBOT VILAR